

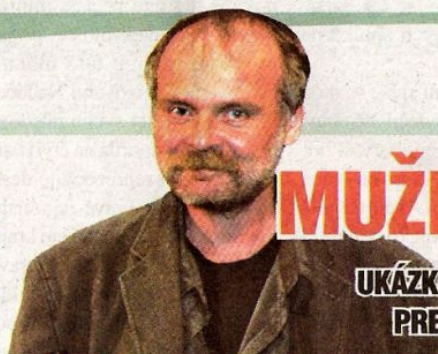
DOBRY DEN

s KURÝREM

KAROLÍNA

PŘEDSTAVUJEME VÁM ČTVRTOU FINALISTKU
ŠOUTĚŽE TVÁŘ DOBRÉHO DNE - str. 25

MUŽI V ZELENÉM

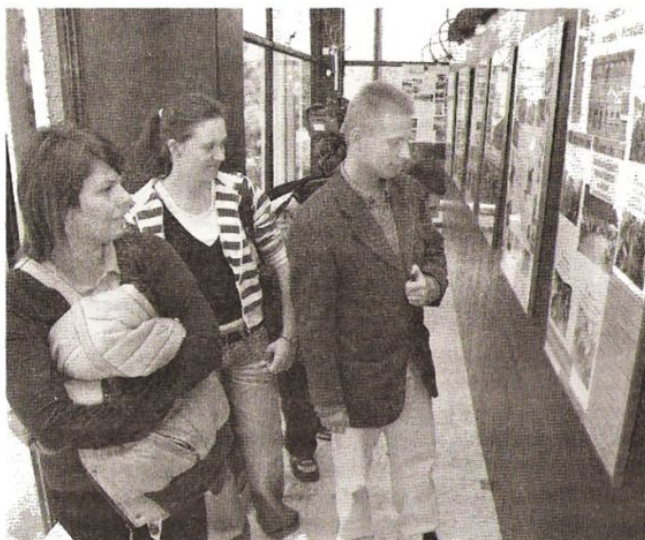
UKÁZKA VÁBENÍ POBAVILA NÁVŠTĚVNÍKY
PREMIÉRY FILMU MUŽI V ŘÍJI - str. 9

PONDĚLÍ 5. ŘÍJNA 2009

PRVNÍ REGIONÁLNÍ TÝDENÍK NA SLOVÁCKU

ROČNÍK XII. ČÍSLO 41

Neziskovky davy netáhnou

Kdo nedělá pro zisk, dělá pro budoucnost

UH. HRADIŠTĚ - Ani letos nezapomněl Bob Stránský z Kletru představit práci neziskových organizací v našem regionu. Tato akce je již osmým rokem volným pokračováním dřívější prezentace z 90. let, která měla název Třicet dní pro neziskový sektor a konala se v podzimním období. V méně početném kruhu se představilo patnáct organizací a spolků, které nemalou měrou tiše a právě neziskově pro společnost zajišťují sociální zázemí a výchovu nejen mládeže.

Úvodní slovo si vzali postupně Svatopluk Sládeček, taktéž z Kletru, a Bob Stránský, kteří přivítali všechny přítomné a motivovali příznivce k další práci, byť stav je,

jaký je. Tyto organizace jsou jedny ze základních kamenů, které doplňují stavbu společnosti a do základů přidávají nezbytné sociální citění a vnímání lidí, a tím pádem v budoucnosti uznávání všeobecných hodnot, kterých je dobré si vážit.

I když o čtvrtetní akci mezi veřejností, představiteli města či osobnostmi kulturního života rozhodně nebyl zájem srovnatelný s tím, jaký je například při otvírání nových sportovišť, bytových objektů či předvolebních námluvách, organizátorům to vřz z plachet nevzalo a oba zmiňovaní s úsměvem, leč vážností v hlase zhodnotili nynější situaci neziskových organizací: „Nelze generalizo-

vat chování neziskových organizací. Do úpadku to jistě nejde, i když mají nyní menší počet příznivců a jejich společenské uznání je neustále malé. Ovšem snahu postarat se o výchovu, když rodiče nemají čas, nemůžeme čekat například u organizací, které pěstují třeba vrcholové sporty. To je záležitost organizací, jako je například Skaut, který děti vychovává.“ A Sládeček na toto téma dodává: „Není to tak zlé, ale zdaleka to po dvaceti letech není tam, kde by to mělo být. Postupně se však „probírají“ i někteří rodiče, kteří už nechťejí děti na tábory jen odkládat, ale také se jim věnovat. Tak jako vše je to příliš složité, ale ne neřešitelné.“ (pri)